HİRARİUM GÜNLÜKLERİ

Rachel Blevins'in Dr. Marwa Osman ile Lübnan'daki Durum ve Ateşkes Üzerine Röportajı

Hazırlayan: İsmail Küçükbaşol, M.A. (Ph.D. Candidate)

Nisan 2026

Rachel Blevins'in Dr. Marwa Osman ile Lübnan'daki Durum ve Ateşkes Üzerine Röportajı

Url: https://www.youtube.com/watch?v=mxRgsGNp0dQ

Erişim Tarihi: 19.04.2026

Rachel Blevins:

Amerikalı gazeteci ve program sunucusudur. Bağımsız medya kuruluşlarında çalışmakta, özellikle ABD dış politikası, Orta Doğu'daki çatışmalar ve emperyalizm eleştirisi üzerine yayınlar yapmaktadır. Substack ve Patreon platformlarında "Sanctioned" adlı özel bir seri yayınlamaktadır.

Dr. Marwa Osman:

Lübnanlı gazeteci, televizyon programcısı ve üniversite öğretim görevlisidir. Beyrut'ta yaşamakta ve İsrail'in Lübnan'a yönelik saldırılarını yerinden takip etmektedir. Direniş ekseninin perspektifini yansıtan yorumlarıyla tanınmaktadır.

---

1. Giriş ve Programın Bağlamı

Rachel Blevins, programın 14 Nisan 2026 tarihinde Teksas'tan yayınlandığını belirterek açılış yapmaktadır. Genel çatışma bağlamında özellikle Lübnan'daki duruma dikkat çekmek istediğini ifade etmektedir. ABD'de Trump yönetiminin, İsrail ve Lübnan hükümetinden temsilcilerle Dışişleri Bakanı Marco Rubio'nun ev sahipliğinde görüşmeler yaparak Lübnan sorununu çözecekmiş gibi davrandığını, ancak bunun sahte bir plandan ibaret olduğunu vurgulamaktadır. Bu girişimlerin hiçbirinin Lübnan halkını temsil etmediğini ve İsrail'in yalnızca geçen hafta sivillere ve sivil altyapıya yönelik gerçekleştirdiği korkunç katliamlara odaklanmadığını belirtmektedir. ABD ile İran arasındaki iki haftalık ateşkesin ikinci yarısına girilirken, Trump yönetiminin bu ateşkese tam olarak uymadığını ve İsrail'in Lübnan'da istediğini yapamadığını, Hizbullah'ın topraklarını korumak için var gücüyle savaştığını ifade etmektedir. Tüm bu gelişmeleri konuşmak üzere gazeteci, TV sunucusu ve üniversite öğretim görevlisi Dr. Marwa Osman'ı programa davet etmektedir.

2. Lübnan'da Son Bir Haftada Yaşanan Katliamlar ve Sivil Kayıplar

Blevins, İsrail'in Lübnan halkına karşı savaş suçlarını sürdürmekle kalmayıp sivillere, sivil altyapıya, gazetecilere, sağlık görevlilerine ve doktorlara yönelik hedefli cinayetlerle bu suçları büyük ölçüde tırmandırdığını belirterek, Osman'dan son bir haftada Lübnan'da yaşamın nasıl olduğunu anlatmasını istemektedir.

Osman, son altı günün her düzeyde korkunç geçtiğini ifade etmektedir. Dünya, İran ile ABD arasında ilan edilen ateşkesi bir tür kutlama havasındayken, Lübnan'da bir katliama uyanıldığını belirtmektedir. 8 Nisan Çarşamba günü, kendisi üniversitedeki öğrencileriyle çevrimiçi ders yaparken bombaların yağmur gibi yağmaya başladığını ve bunun bir abartı olmadığını vurgulamaktadır. O günkü katliamlarda 400'den fazla sivilin hayatını kaybettiğini, 1.300'den fazla kişinin yaralandığını aktarmaktadır. İsrail'in Beyrut'a, Beyrut'un banliyölerine ve Lübnan Dağı'na korkunç bir saldırı başlattığını, medyanın genellikle sadece başkentten bahsettiğini ancak 10 dakika içinde Beyrut, banliyöler ve Lübnan Dağı'nda 110'dan fazla hava saldırısının aynı anda gerçekleştiğini belirtmektedir. Lübnan'da Müslüman veya Hristiyan fark etmeksizin bir aile üyesini veya arkadaşını kaybetmeyen hiçbir ev kalmadığını ifade etmektedir. Osman, kendisinin de en yakın arkadaşı Hassan'ı kaybettiğini, Hassan'ın aynı zamanda kendi öz kuzeniyle evli olduğunu ve 12 ile 6 yaşlarında iki kız çocuğu babası olduğunu anlatmaktadır. Hassan'ın Beyrut'taki ofisinde çalışırken bitişik binaya isabet eden bomba nedeniyle duvarın üzerine yıkılması sonucu şehit olduğunu belirtmektedir. Ayrıca Beyrut'un en yoksul bölgesi olan Hayyum'da enkaz altında kalan 80 yeni şehidin cenazesinin, hükümetin gerekli ekipmanı göndermemesi nedeniyle ancak 13 Nisan Pazartesi günü çıkarılabildiğini, bunun da toplam şehit sayısını 400'ün üzerine çıkardığını aktarmaktadır. Cenazelerin birbirini izlediğini, insanların birbirini teselli etmeye çalıştığını ancak katliamların durmadığını, aynı günün sabahında Batı Bikar'daki Smar'da ve Güney Lübnan'daki Faa köyünde yeni katliamlar yaşandığını belirtmektedir. Her gün ABD yapımı bombalarla annelerin, babaların ve çocukların öldürüldüğünü vurgulamaktadır.

3. Direnişin Kararlılığı ve Hizbullah'ın Tutumu

Osman, Hizbullah Genel Sekreteri Naim Kasım'ın bir gün önce yaptığı konuşmada direnişin teslim olmayacağını, geri çekilmeyeceğini ve son damla kana kadar savaşılacağını açıkça ifade ettiğini aktarmaktadır. Bu durumun, Lübnan hükümetinin İsrail ile yapacağı herhangi bir doğrudan görüşmenin yasadışı olduğu ve işe yaramayacağı anlamına geldiğini belirtmektedir. Geçtiğimiz 15 ay boyunca İsrail'in insanları öldürüp daha fazla toprak işgal etmeye çalıştığı duruma geri dönülmeyeceğini, direnişin İsrail'i 2000 yılındaki kurtuluştan sonra belirlenen mavi hattın gerisine tamamen çekilmeye zorlamakta kararlı olduğunu ifade etmektedir.

4. Batı Medyasının Ateşkes Anlatısı ve Direniş Ekseninin Birliği

Blevins, Batı'daki ana akım medyanın tüm dikkatini İran'la yapılan ateşkese verdiğini ve İran savaşı sona eriyormuş gibi davrandığını, oysa bunun Lübnan halkının hedef alınmasından başka bir şey olmadığını belirtmektedir. Direniş ekseninin Lübnan, Yemen ve İran'dan İsrail'i hedef alan koordineli saldırılar gerçekleştirdiği bir dönemde, Siyonistlerin ve Amerikalıların aniden ateşkese hazır olduklarını söyleyip bu ateşkesi Lübnan halkına saldırmak ve direnişi bölmek için kullandıklarının bir tesadüf olmadığını vurgulamaktadır. Direnişin mevcut durumunu ve baskıcılara karşı savaşmaya devam etme kabiliyetini sormaktadır.

Osman, öncelikle hakkı teslim etmek gerektiğini belirterek, İran heyetinin Lübnan'da bir ateşkes sağlanana kadar İslamabad'a gidecek uçağa binmeyi reddettiğini aktarmaktadır. Şu anda sadece başkent Beyrut'ta bir ateşkes olduğunu, ancak Beyrut'a 30 kilometre mesafedeki bir bölgeden 120 kilometre güneydeki Lübnan'ın en güneyine kadar olan hattın hala İsrail ateşi altında bulunduğunu belirtmektedir. Beyrut'taki ateşkesin ise ürkütücü bir sessizlik olduğunu, insanların ne zaman bomba düşeceğini bilmedikleri için kaygı seviyesinin yükseldiğini ifade etmektedir. Yine de İran'ın bu birliğinin herhangi bir saldırıyla kırılamayacağını vurgulamaktadır.

Direnişe gelince, hala birçok seçeneğin bulunduğunu belirtmektedir. İslamabad'daki görüşmelerin ilk turunun sonuçsuz kaldığını, ikinci bir turun yapılıp yapılmayacağının henüz teyit edilmediğini aktarmaktadır. Bu arada Cenevre, Mısır, Doha ve Ankara'nın ara bulucu olarak devreye girmeye çalıştığını belirtmektedir. Aynı gün bölgede son dakika haberi olarak Suudi Arabistan ile İran arasında Basra Körfezi bölgesinin yeni güvenlik aşamasına ilişkin görüşmeler yapıldığını ve gündemin ilk maddesinin Lübnan olduğunu, İran ile Suudi Arabistan arasında Lübnan'ın Siyonist dayatmalardan kurtulmasına yardım etme konusunda bir tür anlaşmaya varıldığına dair haberler bulunduğunu aktarmaktadır.

Lübnan'daki direnişe halkın tam güven beslediğini, Lübnanlıların büyük çoğunluğunun cephedeki kahramanlara inandığını belirtmektedir. Naim Kasım'ın bir gün önce yaptığı konuşmada, cepheye katılmak için gönüllü olanların sayısının cephenin kapasitesinin çok üzerinde olduğunu söylediğini, bu nedenle gönüllülere "Biraz bekleyin, şu anda bu kadar adama ihtiyacımız yok" dendiğini aktarmaktadır. Direniş seçeneğinin sadece kalple değil, akılla yapılmış bilinçli bir tercih olduğunu, çocuklarının bu ülkede bir geleceği olmasını sağlamak için yapıldığını vurgulamaktadır. Hizbullah'ın aynı sabah Güney Lübnan'da bir Hermes Zeke insansız hava aracını düşürdüğünü, düşmanın çok pahalı gözetleme dronelarını etkisiz hale getirdiğini belirtmektedir. İsrail'in toprağı yakma doktrini uygulayarak fosfor bombaları, topçu atışları ve hava saldırılarıyla araziyi yakıp sızmayı kolaylaştırmaya çalıştığını, ancak buna rağmen hiçbir ilerleme kaydedemediğini, çünkü direnişin gerilla taktikleriyle operasyonu yapıp mevziden ayrıldığını, bu

nedenle İsrail'in onları tespit edip hedef almasının çok zor olduğunu ifade etmektedir.

5. Lübnan Hükümeti ile Yapılan Görüşmelerin Yasadışılığı ve Halkın Tepkisi

Blevins, Batı'nın Lübnan'da ateşkes için Lübnan hükümeti üzerinden gitmeye çalıştığını, ABD destekli aktörlerle görüşüldüğünü, ancak bunların Lübnan halkını temsil etmediğini belirtmektedir. Osman, bu görüşmelerin Lübnan anayasasına göre yasadışı olduğunu, çünkü İsrail'in anayasada düşman olarak listelendiğini ve doğrudan görüşme yapılamayacağını vurgulamaktadır. Bunu sadece kendisinin değil, avukatların ve yargıçların da söylediğini, hatta hükümeti destekleyenlerin bile bu tür görüşmelerin yasadışı olduğunu kabul ettiğini belirtmektedir. Halkın bu insanları seçmediğini, onların Washington tarafından el konularak göreve getirildiğini ifade etmektedir.

Lübnan ordusunun halkı direnişten uzaklaştırmaya veya evlerinden çıkarmaya zorlanmaya çalışıldığını, ancak halkın "Beyrut'ta bir arabada veya çadırda uyumaktansa Güney Lübnan'daki evimde ölmeyi tercih ederim" dediğini ve ordunun da halkı zorla çıkarmayı reddettiğini aktarmaktadır. Buna karşılık Salam hükümetinin, Güney Lübnan'a savaşmaya giden altı direniş üyesini tutuklayarak hapse attığını, bunun ihanetin boyutunu gösterdiğini belirtmektedir. Başbakanlık sarayı önünde her gün protestolar ve oturma eylemleri yapıldığını, ancak Cumhurbaşkanı'nın sarayı önüne henüz gidilmediğini, çünkü eski Lübnan ordusu komutanı olan Cumhurbaşkanı'nın belki fikrini değiştirebileceğine dair bir umut penceresinin açık tutulmaya çalışıldığını ifade etmektedir. Osman, tarihsel olarak 17 Mayıs 1983'te imzalanan barış anlaşmasının beş ay içinde çöpe atıldığını ve tüm hükümetin devrildiğini hatırlatmakta, bugün halkın çok daha bilinçli olduğunu ve Siyonist İsrail'in işgal veya iç çatışma planlarına izin vermeyeceğini vurgulamaktadır.

6. ABD ve İsrail'in Başarısızlığı ve Yaklaşan Tehlike

Blevins, ABD'nin İran savaşında rejim değişikliği gerçekleştiremediğini, İran'ın balistik füze kapasitelerini yok edemediğini ve Hürmüz Boğazı'nı kontrol edemediğini belirterek, giderek çaresizleşen Amerikalılar ve Siyonistler karşısında bölge halkının uyanıp zalimlere karşı durduğunu ifade etmektedir.

Osman, iki haftalık ateşkesin sona ereceğini ve ne yazık ki İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki post-modern dünyanın en şiddetli tırmanışlarından birinin görüleceğini düşündüğünü belirtmektedir. İran'ın ortaya koyduğu şartlara ve ABD'nin bu şartları kabul etme kapasitesine bakıldığında durumun vahametinin anlaşıldığını ifade etmektedir. ABD ve İsrail'in nükleer silahsız bir İran, rejim değişikliği ve kukla bir hükümet isterken, şimdi uluslararası hukuka göre tamamen İran'ın ve Umman'ın yetki alanındaki Hürmüz Boğazı'ndan gemilerin geçişi için pazarlık yapmak zorunda kaldıklarını vurgulamaktadır. Trump'ın zaten abluka

altında olan boğazı abluka altına almaktan bahsettiğini, oysa Çin ve İran gemilerinin geçiş yaptığını, kimsenin onları durdurmadığını belirtmektedir. Trump'ın şimdi gemilerin kendisine para ödemesini istediğini, adeta bir korsan gibi davrandığını ifade etmektedir.

Buna ek olarak, İtalya Başbakanı Meloni'nin İsrail'in savaş suçları, soykırım ve İran'a karşı yürüttüğü tercih savaşı nedeniyle İsrail ile yapılan silah anlaşmalarından çekilme kararı aldığını, Avrupa ve İtalya için barışı güvence altına almak istediklerini, çünkü ihtiyaç duydukları yakıt ve gübrenin bu bölgeden geldiğini ve ablukanın Avrupa ve küresel ekonomi için iyi olmadığını belirttiğini aktarmaktadır.

Osman, İslamabad'daki görüşmelerde Amerikan heyetinin sergilediği yetersizliğe ve profesyonellikten uzaklığa da dikkat çekmektedir. İran Dışişleri Bakanı'nın, Witkoff'a bir nükleer reaktör ile nükleer tesis arasındaki farkı üç defadan fazla açıklamak zorunda kaldığını, çünkü Witkoff'un sivil amaçlı bir nükleer tesisin varlığını kavrayamadığını belirtmektedir. İran heyetinin seviyesi ile sadece emlak, Wall Street ve yatırımdan anlayan, göz kalemi bile sürmeyi beceremeyen ve Trump'ı 12 defadan fazla arayan JD Vance ile Netanyahu'dan oluşan Amerikan heyetinin seviyesinin kıyaslanamayacağını ifade etmektedir. Trump'ın olanları öğrendiğinde çılgına döndüğünü, aklında kalan son mermileri de kaybettiğini ve "Ben İsa Mesih değilim, ben Kızılhaç doktoruyum" gibi anlamsız sözler söylediğini, bunların İsfahan'daki pusuda yaşanan Amerikan askeri hezimeti ve müzakerelerdeki korkunç başarısızlığın üstünü örtmeye yönelik kasıtlı bir dikkat dağıtma çabası olduğunu düşündüğünü belirtmektedir. Ateşkesin 21 Nisan arifesinde sona ereceğini ve İran'ın 8 Nisan'da Lübnan'da yaşanan katliamın intikamını alacağını vaat ettiğini hatırlatarak, İsrailllilerin çok dikkatli olması gerektiğini, kendisi onların yerinde olsa bölgeyi terk edeceğini söylemektedir.

7. Kapanış

Blevins, İran ve direniş ekseninin stratejik bir derinliğe sahip olduğunu, buna karşılık Amerikalıların ve Siyonistlerin stratejisinin daha fazla sivil öldürmekten ibaret gibi göründüğünü, ancak bunun uzun vadede onlara fayda sağlamayacağını belirtmektedir. Osman'a zor zamanlarda verdiği röportaj için teşekkür etmekte, onun devam eden çalışmalarını takdir ettiğini ifade etmektedir. Osman ise hikayelerinin bir parçası olduğu için teşekkür etmektedir. Blevins, izleyicilere videoyu beğenmeleri, paylaşmaları ve abone olmaları çağrısında bulunarak programı sonlandırmaktadır.